

lem for Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds (E. B. Nimestad). naar han sagde: „Bevilge vi ikke 10 Kanoner, saa maag vi meget heller stryge det Hele“. Er det da et „Genten“—„Eller“, 10 eller 5 Kanoner, fra hans Standpunkt? Hvorledes kan det ærede Medlem sige, at han er fri for ethvert som helst Ansvar, naar han dog vil gjøre Skridtet til at nedlægge det Forlangte med 5. Et Ansvar maa han dog have, ialfald et halvt Ansvar imod vort, efter som 5 og 5 er 10. Og det forekommer mig ogsaa, at, selv om vi gaae ind paa Krigsministerens Forslag, hvorefter vi, efter den Beregning, man har opstillet, ikke ville blive færdige førend om 5 Aar, maag vi dog paatage os et Ansvar, som vi ikke kunne flyde fra os. Skulde vi bruge 50 Kanoner, og vi nu kun bevilge 15, saa kunne vi ikke flyde Ansvaret fra os og sige: Ja, Ministeren forlangte blot $\frac{1}{3}$; thi vi have vidst, at han skulde bruge det Hele. Nei, Ansvar maag vi have; men jeg kan ikke forstaae, at den, som vil bevilge 10 Kanoner og siger: Jeg er fri for Ansvar, kan sige, at vi, som finde det fornøstigt, baade i finantsiel Henseende og i Henseende til Artillerividenstskabens Udvikling, at bevilge de 5 Kanoner, komme til at staae med fuldt Ansvar, medens han staaer med slet intet; det er mig ikke forklarligt. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Fleertallets Forslag.

Krigsministeren: Jeg troer ikke ligeoverfor de sidste Ytringer af den ærede Ordfører at turde forholde mig passiv. Den ærede Ordfører har i Anledning af Forslagene under Nr. 43 og 44, hvor der handles om at tilvejebringe, hvad der nu mangler i et vist Antal Vogne af en vis Construction, sagt, at vi naaede aldrig Maalet; det kunde ikke nytte saaledes at søge at naae et Maal, fordi der saa, naar vi naaede det heelt, kom nye Forbringere, og at det derfor var ligesaa godt at opgive at naae dette Maal. Men det forekommer mig, at den ærede Ordfører er fuldstændig paa en feil Vej. Vi sætte os alle et Maal og eet Maal ad Gangen, det gjør vistnok den floge Mand. Han sætter sig et bestemt Maal; naar han har naaet det, seer

han sig om efter et nyt Maal; men Menneffelivet er dog deelt i saadanne Afsnit. Saaledes gaaer det ogsaa med den militaire Techniks Udvikling. Der er Hvilepunkter. Stillingen er ikke saa svævende, som den ærede Ordfører antydede. Man behøver blot at gennemgaae Artilleriets Historie, saa vil man finde ganske bestemte Hvilepunkter, hvor man er naaet til en vis Grad af Udvikling, ved hvilken man da for en Tid er bleven staaende. Et saadant Hvilepunkt have vi f. Ex. naaet med Hensyn til vore Haandvaaben. Jeg troer ikke, at Noget vil falde paa at paastaae, at vi nu burde anskaffe andre Haandvaaben end dem, vi have; man har her naaet et Hvilepunkt. Hvor længe man vil kunne holde sig paa dette Punkt, kan jeg ikke sige; men man befindet sig ingenlunde i en saa svævende Stilling, som den ærede Ordfører antydede. Men der er et Udtryk i Betænkningen, som egentlig forklarer den høitærede Ordførers Standpunkt, sammenholdt med, hvad han nu yttrede, og det er, hvad der siges i Betænkningen under Nr. 60: „Udvalget erkjender Nødvendigheden af, at vort Krigsmateriel forøges i den her omhandlede Retning, ligesom man maa tillægge det stor Betydning, at Krigsbestyrelsen ved aarlige Nyanskaffelser sættes istand til altid at være i Besiddelse af noget af det bedste Materiel, Artillerividenstskaben til enhver Tid formaaer at frembringe“. Det er en Ytring, jeg ikke har villet fremhæve; men naar den ærede Ordfører fastholder dette Standpunkt, maa jeg paa det Allerbestemteste udtale mig mod et saadant Standpunkt, hvorefter det kommer an paa at have noget af det bedste Artillerimateriel. Nei, man skal have saameget, som man behøver, men at have Noget, det hjælper sandelig ikke meget. Det hjælper ikke, naar man skal bevæbne 30,000 Mand, at man saa har nogle af de bedste Geværer; vi maag have nok til de 30,000 Mand; ellers har man saa at sige Intet, og det hjælper ikke at have nogle af de bedste Kanoner, naar man skal bestyffe Søforterne, naar der kræves et langt større Antal, end det man har. Jeg tilstaaer, at et saa negativt og svævende Standpunkt er endnu ikke forekommet med Hensyn til Behandlingen